

Anděl zapomnění

Devítka

1. Strach si malá schovej pod víčka
a neprozrad' jak hodně víš,
tvou krásnou bílou loď teď vedou jiní
z přístavu do přístavu z rána do noci,
ty tiše čekej, až tě anděl políbí.
2. Rytíř Martin přijel na koni
a lásku složil do peří,
maličká kamenem ať hodí vinní
z přístavu do přístavu bloudí proroci
[:šedí a smutní jako všichni vědoucí:].

R: Na druhý břeh řeky Pravdy,
vodou co svět do morku kosti zná,
prošla jsi stvořením a znáš co ona,
z přístavu do přístavu bloudíš po nocích,
šedá a smutná jako všichni vědoucí.

3. Krásu lásky, špínu nemocí
lidských duší, lidských těl,
to je má něžná, smutek starců zmoudřelých,
předlouhou poutí životem,
ty se ho neboj, tebe anděl políbí.

R: Na druhý břeh řeky Pravdy,
vodou co svět do morku kosti zná,
prošla jsi stvořením a znáš co ona,
a nač by bylo všechno další bloudění,
tak je tu anděl a ten tě, sladká, políbí.

4. Máří co tě křehká kolíbá
ta možná ani netuší,
že svět sis přinesla přes bránu zrození
se vším co život umí dát i vzít
a že Bůh ví, že dětem smutek nesluší.
5. Nechce ti má malá do vínku
dát lásku ani trápení,
chce abys mohla všechno znovu objevit ,
dotknout se všeho poprvé,
proto tě anděl, Jeho posel políbí,
brzy tě Anděl zapomnění políbí.